

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.293/2011/7.szám

A Kúria a hozzátartozó által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt ... Támogatások Igazgatósága (alperes címe) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. január 27-én kelt 23.K.32.163/2010/3. sorszámú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 23.K.32.163/2010/3. számú ítéletét az indokolás módosításával hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárás illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. június 3-án nyújtott be az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból származó agrártámogatási kérelmet az alperesi hatósághoz, melyet az 2010. január 27-én 218/0301/1 694/11/12009. számú határozatával elutasított. Az indokolás szerint a kérelmezett célra-integrált szántóföldi növénytermesztési célprogram-adható maximális pontszám 100, a támogatáshoz szükséges minimális pontszám 44,2; a felperes által elért pontszám pedig 44 volt. Mivel a pontszám nem érte el a minimálist, így forráshiány miatt a kérelmet el kellett utasítani. Ezen túlmenően csak a döntés során alkalmazott jogszabályokat sorolta fel a határozat, így a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.), a mezőgazdasági, agrárvidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény, valamint az egyes agrártámogatások részletes feltételeiről szóló további két miniszteri rendelet, a 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet és a 61/2009. (V. 14.) FVM rendelet vonatkozó szabályait.

A határozattal szemben a felperes keresetet nyújtott be a bírósághoz, kérte a határozat hatályon kívül helyezését és az

alperes új eljárásra kötelezését. A jogszabálysértést abban jelölte meg, hogy nem felelt meg a határozat a Ket. rendelkezéseinek, mert nincs megfelelő tényállása és indokolása. Nem tudható meg miként jutott a hatóság arra az eredményre, amelynek következményeképpen a felperes elesett a támogatástól, azaz hogyan pontozott, hogy 0,2 ponttal a felperes lemaradt az alsó határtól. Kifejtette a felperes keresetében, hogy saját számítása szerint - figyelemmel a 61/2009-es FVM rendeletnek a pontozás szempontrendszeréhez készített 3. számú mellékletében foglaltakra - 53 pontjának kellett volna lennie. A különbség az ún. termelői csoport, illetve szervezeti tagság fennállásának igazolása, illetőleg ennek el nem fogadása miatt keletkezett, noha az e tagságról szóló eredeti igazolást a határozathozatalakor a hatóság már ismerte. Szóbeli közléssel mégis arról tájékoztatta a hatóság a felperest, hogy már a pályázat benyújtásakor az eredeti igazolást kellett volna csatolni, de az iratok között akkor még csak egy hitelesített másolat volt. Kifejtette a felperes, hogy már 2009. április 20-a óta birtokában volt az eredeti igazolásnak, de figyelmetlenségből a másolatot küldte be. Ennek azonban álláspontja szerint az eset összes körülménye alapján nem lehetett volna olyan súlyos következménye, hogy 9 pontot nem adnak meg számára. Lényegében az egész eljárást méltánytalannak tartotta, ezért kérte a bíróságot, hogy mindezek figyelembevételével - instrukciókkal ellátva - utasítsa új eljárásra a határozatot hozó szervet. Ezen indokait a felperes a bírósági tárgyaláson, illetőleg az akkor csatolt előkészítő iratban tovább részletezte.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a támogatási kérelem benyújtási határidején túl kívánt a felperes csatolni eredetben olyan igazolást, ami ekkor már nem volt pótolható, a másolat pedig a jogszabály szerint nem volt elegendő. Kérte ezért a kereset elutasítását.

A Fővárosi Bíróság 23.K.32.163/2010/3. számú ítéletével a határozatot hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. A döntés elsődleges oka az volt, hogy a határozat nem elégítette ki a Ket. 50. §-ban foglaltakat, a tényállás tisztázatlan maradt, és a határozat nem tartalmaz indokolást. Az új eljárásra vonatkozó instrukció a tényállás teljes körű feltárását írta elő beleértve a perben leglényegesebb körülményt, a tagsági viszony igazolásával kapcsolatos dokumentum értékelését is. Kifejtette a bíróság, hogy miután ez a dokumentum eredetben az értékelés időpontjában már az eljáró hatóság rendelkezésére állt, a pontok pedig a tagsági viszony fennállásához kötődnek (ami szintén bizonyított), így ez nem hagyható az új eljárásban sem figyelmen kívül.

A jogerős ítélettel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kifejtette, hogy a jogerős ítélet jogsértő, kifejezetten hivatkozott a 61/2009. FVM rendelet 12. § c) pontjára, mely szerint

a támogatási kérelem pontozásához szükséges dokumentumokat eredetben kell beadni. A határidő letelte után ez nem pótolható, azaz hiánypótlásra nincs lehetőség. Ily módon ezen okból a határozat hatályon kívül helyezésének nem lett volna helye, az nem volt jogszerű. Az alperes felülvizsgálati kérelméhez csatolt néhány első fokon meghozott ítéletet, melyek hasonló tényállás mellett a keresetet elutasító döntést tartalmaztak. Kérte az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a felperesi kereset elutasítását, valamint pernyertesség esetén ügyvédi munkadíj címén perköltség megállapítását.

A felülvizsgálati kérelemmel szemben a felperes ellenkérelmet terjesztett elő, kérte a felülvizsgálati kérelem elutasítását. Kifejtette, hogy a *Fővárosi Bíróság* nem azon jogszabályra hivatkozva utasította új eljárásra az alperest, mint amire az a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott. A *Fővárosi Bíróság* eljárási okból - a határozat hiányossága okán - rendelt el új eljárást, mivel az nem elégítette ki a Ket. követelményeit. Lényegében szinte egy sablon határozat volt. Az FVM rendelet mikénti értelmezésére nézve a *Fővárosi Bíróság* ugyan adott egy álláspontot, de ez nem lehet a felülvizsgálati kérelem alapja. Az eljárási szabálysértés kétségtelen, azt az első fokú bíróság is kimondta. Nem változtat a jogi helyzet megítélésén az sem, hogy hasonló tényállás mellett születtek első fokon keresetet elutasító döntések is, amelyekből az alperes néhányat becsatolt. Ennek egyrészt nincs kötelező ereje, másrészt noha indokolásuk annyiban megegyezik, hogy az alperesi határozat azokban az ügyekben is hiányos volt, csak ebből a körülményből különböző bíróságok nem ugyanazt a következtetést vonták le. Jelen esetben az első fokú bíróság a Ket. követelményeit ki nem elégítő határozatot olyan súlyos eljárási hibában szenvedőnek értékelte, amely miatt hatályon kívül helyezést alkalmazott.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Amint arra az első fokú bíróság is helyesen hivatkozott, a mezőgazdasági támogatások odaítélésével kapcsolatos hatósági eljárásban is alkalmazandó - mintegy generális háttérszabályként - a Ket., amely a tényállás tisztázása és a határozat kötelező formai és tartalmi követelményei körében az alábbiak szerint rendelkezik: A Ket. 50. § (1) bekezdés szerint: „A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le.” A Ket. 72. § (1) bekezdés d) és e) pontja alapján: „A határozatnak - ha jogszabály további követelményt nem állapít meg - tartalmaznia kell a rendelkező részben a hatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati

eljárásról való tájékoztatást, a szakhatóság megnevezését és állásfoglalása rendelkező részét, az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak az ügyfél részére történő megfizetésre vonatkozó döntést, az eljárási költség megállapítását, ha arról a hatóság nem külön dönt, a kötelezettség teljesítésének határnapját vagy határidejét és az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit, ideértve a fizetési kötelezettséget megállapító döntésben a késedelmi pótlék-fizetési kötelezettségről és annak mértékéről szóló tájékoztatást, a határozatban megállapított fizetési kötelezettség és a fellebbezési illeték vagy díj mértékéről és megfizetésének, lerovásának módjairól szóló tájékoztatást, az indokolásban a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait, a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket, a szakhatósági állásfoglalás indokolását, az ügyintézési határidő leteltének napját, az ügyintézési határidő túllépése esetén az arról szóló tájékoztatást, hogy az ügyintézési határidőt mely, az ügyfélnek felróható okból nem tartotta be, vagy hogy az ügyintézési határidő túllépése esetén a 33/A. § alkalmazásának van helye, azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta, a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást."

Jelen perrel érintett határozat ezen követelményeknek nem - vagy csak részben - tesz eleget. Érdeminek tekinthető főkérdésben a támogatás odaítélését eldöntő pontozás mikéntjére nézve gyakorlatilag nem tartalmaz indokolás. Az ügyfél jogszabály mellékletekből, illetőleg szóbeli tájékoztatás útján értesült arról, hogy miből adódott az a pontvesztése, ami egyben a támogatási kérelme elutasításához vezetett. Az első fokú bíróság ezt az ügy érdemére kiható olyan súlyos jogszabálysértésnek értékelte, ami a perben nem volt orvosolható, ezért visszaadta az ügyet új eljárásra az alperesnek. Ezzel a felülvizsgálati bíróság is maradéktalanul egyetért, csupán az első fokú ítélet indokolásának azt a részét mellőzi, amely az FVM rendelet 31. § (12) bekezdés c) pontja értelmezésével a másolatban becsatolt igazolás felhasználhatóságával kapcsolatban fogalmaz meg érdemi álláspontot. Ez ugyanis idő előtti és szükségtelen véleményalkotás volt. A megismételt eljárásban meghozandó új határozat és esetlegesen egy új jogorvoslati eljárás tárgya lehet majd az igazolás elfogadhatóságának kérdése, azaz eljárási okból történő hatályon kívül helyezés mellett nincs helye egyben az ügy érdemében való állásfoglalásnak is. Alapvetően az első fokú bíróság eljárási okból élt a Pp. 339. § (1) bekezdésében foglalt kasszáció lehetőségével, ezért helyesen észrevételezte a felperes, hogy az alperesi felülvizsgálati kérelemben felhozottak - beleértve a más

hasonló ügyekben született ítéletekre való hivatkozást is - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére nem szolgálhattak alapul. Ennél fogva a felülvizsgálati bíróság a felülvizsgálati kérelmet elutasította, a támadott első fokú ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján rendelkezett.

Budapest, 2012. február 2.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró